

Sygn. akt X K 45/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2018 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku w X Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Dorota Zabłudowska

Protokolant: Marta Filipiak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Pruszczu Gdańskim M. J.

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2018 r., 4 lipca 2018 r., 08 listopada 2018 r. sprawy:

B. K., syna M. i G., urodzonego (...), PESEL (...)

oskarżonego o to że:

1. w dniu 11 lipca 2017 r. w miejscowości K. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci laptopa marki L. (...) o nr (...) o wartości 1447,90 złotych z przesyłki kurierskiej oznaczonej numerem (...), **tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.**
2. w dniu 28 lipca 2017 r. w miejscowości K. dokonał przywłaszczenia mienia powierzonego w postaci telefonu komórkowego C. M. (...) koloru białego o nr (...) o wartości 528,90 zł z przesyłki kurierskiej oznaczonej numerem (...), **tj. o czyn z art. 284 § 2 k.k.**
3. w dniu 31 lipca 2017 r. w miejscowości K. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci telefonu komórkowego L. (...) Biały o nr (...) o wartości 500 złotych oraz tabletu marki L. (...) koloru białego o nr (...) o wartości 687,50 złotych z przesyłki kurierskiej oznaczonej numerem (...), **tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.**
4. w dniu 18 sierpnia 2017 r. w miejscowości K. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci telefonu komórkowego marki H. (...) Lite koloru czarnego o nr (...) o wartości 951,86 złotych z przesyłki kurierskiej oznaczonej numerem (...), oraz w tym samym miejscu i czasie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci Notebook L. model PC oKUHELL o wartości 6500 złotych z przesyłki kurierskiej oznaczonej numerem (...), na szkodę (...) K. **tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.**
5. w dniu 21 sierpnia 2017 r. w miejscowości K. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci telefonu komórkowego marki L. (...) dual sim grey wraz ze słuchawkami P. (...) – K o wartości 1443,94 złotych z przesyłki kurierskiej oznaczonej numerem (...), na szkodę (...) K. **tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.**
6. w dniu 22 sierpnia 2017 r. w miejscowości K. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci szlifierki kątovej marki M. model A. (...) o wartości 540 zł z przesyłki kurierskiej oznaczonej numerem (...), na szkodę (...) K. **tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.**
7. w dniu 23 sierpnia 2017 r. w miejscowości K. dokonał przywłaszczenia mienia powierzonego w postaci butów Jordan model oznaczony numerem 31 o rozmiarze 44 i wartości 579,99 złotych, z przesyłki kurierskiej oznaczonej numerem (...), na szkodę S. D. **tj. o czyn z art. 284 § 2 k.k.**

8. w dniu 25 sierpnia 2017 r. w miejscowości K. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci telefonu komórkowego Samsung G. (...) 2017 Złoty o nr (...) o wartości 1365,66 złotych z przesyłki kurierskiej oznaczonej numerem (...), na szkodę (...) K. **tj. o czyn z art. 278 § 1 kk**

9. w dniu 4 września 2017 r. w miejscowości K. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci Notebook w częściach o wartości 4000 złotych z przesyłki kurierskiej oznaczonej numerem (...), na szkodę (...) K. **tj. o czyn z art. 278 § 1 kk**

10. w dniu 5 września 2017 r. w miejscowości K. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci aparatu marki C. (...) silver o nr seryjnym (...) i wartości 999 złotych z przesyłki kurierskiej oznaczonej numerem (...) oraz w tym samym miejscu i czasie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci akcesoriów komputerowych o wartości 2899 złotych z przesyłki kurierskiej oznaczonej numerem (...), na szkodę (...) K. **tj. o czyn z art. 278 § 1 kk**

11. w dniu 5 września 2017 r. w miejscowości K. dokonał przywłaszczenia mienia powierzonego w ten sposób, iż doręczył przesyłki kurierskie pobraniowe, a następnie po ich doręczeniu dokonał przywłaszczenia otrzymanych pieniędzy w kwocie łącznej 528,94, na szkodę (...) K. **tj. o czyn z art. 284 § 2 k.k.**

12. w okresie nie wcześniej niż 17 sierpnia 2017 roku i nie później niż do 7 września 2017 roku w miejscowości K., dokonał zaboru w celu przywłaszczenia przesyłki kurierskiej o nr (...) z zawartością wiertarki M. (...) – 2 Q. wartości nie mniejszej niż 797 złotych, na szkodę (...) K. **tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.**

I. oskarżonego **B. K.** uznaje za winnego popełnienia czynów zarzuconych mu w punkcie 2, 5,6,9,10, 11 i 12 aktu oskarżenia z tym ustaleniem, że czyn opisany w pkt 2 popełniony został na szkodę (...) K.; czyny te kwalifikuje z art. 278 § 1 k.k., a przy zastosowaniu art. 37a k.k. i art. 91 § 1 k.k., na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 34 § 1a pkt 1 k.k. i art. 35 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. oskarżonego **B. K.** uniewinnia w zakresie zarzucanych mu w pkt 1,3,4, 7 i 8 aktu oskarżenia czynów;

III. na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego do naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) K. kwoty 1057,84 zł (tysiąc pięćdziesiąt siedem złotych i osiemdziesiąt cztery groszy);

IV. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w pkt I kary ograniczenia wolności zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie tj. od dnia 21 września 2017 r., od godz. 10:00 do dnia 21 września 2017 r. do godz. 17:30;

V. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zarządza zwrócić oskarżonemu telefon komórkowy N., ujęty w wykazie dowodów rzeczowych i śladów kryminalistycznych nr I/885/17/P, pod pozycją 2, na karcie 134 akt sprawy;

VI. na podstawie art. 626 § 1 k.p.k., art. 627 k.p.k., art. 1, art. 2 ust. 2 pkt 3 w zw. z art. 2 ust. 2. ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w wysokości 250 (dwustu pięćdziesięciu) złotych, w tym 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem wydatków oraz 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt X K 45/18

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

B. K. był pracownikiem firmy kurierskiej (...) K.. Do jego zadań należało doręczanie paczek klientom zamawiającym towar za pośrednictwem sieci Internet. Każdy kurier miał wydzielone terenowo miejsce pracy, w obrębie którego

wykonywał swoje obowiązki. Pracownicy, przed doręczeniem przesyłek, odbierali je z taśmy transportowej w sortowni, po czym załadowywali do samochodu i rozwozili pod wskazany na przesyłce adres.

dowody:

- protokół przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie k. 2- 4;
- zeznania R. T. (1) k. 75 verte,
- zeznania R. B. k. 2-5, 77 verte,
- zdjęcia z monitoringu k. 81-84.

B. K. w dniu 11 lipca 2017 r. wraz z innymi pracownikami przebywał w sortowni, celem rozdzielania paczek na dany dzień. Z uwagi na to, że jego stanowisko pracy znajdowało się na końcu taśmy transportowej powinny trafiać do niego tylko te przesyłki, które wyznaczono mu do doręczenia. Tak się jednak nie stało, bowiem jeden z pracowników nie odebrał swojej paczki. B. K. korzystając z okazji dokonał jej zaboru celem przywłaszczenia. Przesyłka nr (...) zawierała telefon komórkowy C. M. (...) o nr (...) o wartości 528,90 zł. B. K., podczas wizyty w W. sprzedał zabrany telefon za kwotę 200 zł obcemu mężczyźnie.

dowody:

- protokół przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie k. 2- 4;
- spis utraconych rzeczy k. 9-11;
- wyjaśnienia B. K. k. 57 verte, k. 129-132, k. 173
- zeznania R. T. (2) k. 75, 174,
- zeznania R. B. k. 2-5, 77 verte.

W dniu 21 sierpnia 2017 r. B. K., w trakcie pracy w sortowni firmy (...), dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci telefonu komórkowego marki L. (...) dual sim G. wraz ze słuchawkami P. (...) – K o wartości 1443,94 złotych z przesyłki kurierskiej oznaczonej numerem (...). Przesyłka ta, tak jak poprzednio, powinna zostać doręczona przez upoważnionego do tego pracownika, który jednak nie odebrał jej z taśmy transportowej. Paczka po raz kolejny omyłkowo trafiła na jego stanowisko pracy i nie została zwrócona wyznaczonemu kurierowi.

dowody:

- protokół przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie k. 2- 4;
- spis utraconych rzeczy k. 9-11;
- wyjaśnienia B. K. k. 57 verte, k. 129-132, k. 173,
- zeznania M. K. k. 72- 73, 174 – 175
- zeznania R. T. (2) k. 75, 174,
- zeznania R. B. k. 2-5, 77 verte.

Następnego dnia, tj. 22 sierpnia 2017 r., korzystając z takiej samej sposobności, w trakcie przebywania w sortowni, B. K. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci szlifierki kątowej marki M., model A. (...) o wartości 540

zł z przesyłki kurierskiej oznaczonej numerem (...), na szkodę (...) K.. Szlifierka ta została jednak zwrócona R. T. (2) (pracownik firmy (...)), w stanie nienaruszonym, po ujawnieniu kradzieży przez R. B. (kierownik ochrony (...) K.).

dowody:

- częściowo protokół przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie k. 2- 4;
- wyjaśnienia B. K. k. 57 verte, k. 129-132, k. 173,
- zeznania R. T. (2) k. 75, 174
- zeznania R. B. k. 2-5, 77 verte.

W dniu 4 września 2017 r. w miejscowości K. B. K., przebywając w firmie (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia części notebooka o wartości 4000 złotych z przesyłki kurierskiej oznaczonej numerem (...), na szkodę pracodawcy. Dzień później natomiast, korzystając z nieuwagi innych pracowników dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dwóch innych paczek oznaczonych odpowiednio numerami (...) oraz (...). Pierwsza z nich zawierała aparat marki C. (...) silver o numerze seryjnym (...) i wartości 999 złotych, natomiast druga akcesoria komputerowe o wartości 2899 złotych. Ponadto w nieustalonym terminie, w okresie nie wcześniej niż 17 sierpnia 2017 roku i nie później niż do 7 września 2017 roku B. K. dokonał kolejnej kradzieży mienia w postaci przesyłki kurierskiej o nr (...) z zawartością wiertarki M. (...) – 2 Q. wartości nie mniejszej niż 797 złotych, na szkodę (...) K.. Tak jak poprzednio, we wszystkich wskazanych wyżej sytuacjach paczki omyłkowo trafiły na stanowisko pracy mężczyzny i nie zostały zwrócone upoważnionym do ich doręczenia pracownikom. Wszystkie te rzeczy zostały jednak zwrócone kierownikowi ochrony (...) K..

dowody:

- częściowo protokół przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie k. 2- 4;
- wyjaśnienia B. K. k. 57 verte, k. 129-132, k. 173,
- zeznania R. T. (2) k. 75, 174
- zeznania R. B. k. 2-5, 77 verte.

Dnia 5 września 2017 r. B. K. wyruszył w teren celem doręczenia paczek, które odebrał z sortowni. Wśród dostarczanych przesyłek były tzw. „paczki pobraniowe”, które nie zostały jeszcze przez kupujących opłacone. Warunkiem otrzymania takiej paczki było zrealizowanie opłaty za towar w momencie jego doręczenia. Kurier w takim przypadku powinien przekazać otrzymane od kupującego pieniądze firmie (...). Mężczyzna nie wypełnił jednak swojego obowiązku, traktując otrzymaną kwotę w wysokości 528,94 zł jak własną. Zapłata za towar po dziś dzień nie została zwrócona.

dowody:

- częściowo protokół przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie k. 2- 4;
- wyjaśnienia B. K. k. 57 verte, k. 129-132, k. 173
- zeznania R. T. (2) k. 75, 174
- zeznania R. B. k. 2-5, 77 verte.

B. K. nie był jak dotąd karany. Ma wykształcenie średnie. Z zawodu jest monterem kadłubów okrętowych. Posiada żonę i jedno dziecko w wieku 3 lat. Obecnie pracuje na stanowisku starszego operatora przy produkcji drzwi osiągając miesięczne wynagrodzenie w wysokości 2500 zł.

dowody:

- informacja z Krajowego Rejestru Karnego k. 123 – 124;
- dane osobopoznawcze k. 95;
- zeznania R. T. (2) k. 75, 174
- protokół rozprawy z dnia 26 czerwca 2018 r., k. 173
- zeznania R. B. k. 2-5, 77 verte.

Sąd poczynił ustalenia faktyczne w oparciu o dowody z wyjaśnień oskarżonego, zeznań świadków: M. K., R. T. (1), R. B. oraz dokumentów zgromadzonych i ujawnionych zgodnie z przepisami procedury karnej, których wiarygodność i rzetelność nie była kwestionowana.

Wyjaśnienia oskarżonego Sąd uznał za wiarygodne w całości. Choć mężczyzna przyznał się do zarzuconych mu czynów jedynie w części, wyczerpująco zrelacjonował przebieg następujących po sobie kradzieży. Wskazał, także, które przedmioty zwrócił pokrzywdzonemu, a także, co zrobił z pozostałymi. Jego wyjaśnienia pozostają spójne z innymi dowodami i nie zmieniają się na przestrzeni trwania procesu. Z tych też względów Sąd nie dopatrywał się podstaw, by odmówić jego wyjaśnieniom prawdziwości.

Sąd częściowo zakwestionowano natomiast zeznania świadka R. B., uznając podejrzenia co do osoby B. K., w zakresie zarzuconych mu w pkt 1,3,4, oraz 8 aktu oskarżenia czynów za bezpodstawne. Świadek ten wyprowadził wniosek, zgodnie z którym oskarżony dopuścił się powyższych kradzieży, ponieważ rzeczy te zaginęły w okresie jego aktywności zawodowej w firmie. Idąc dalej świadek ten twierdził, że skoro oskarżony ukraść już kilka rzeczy, mógł ukraść także i inne. Zdaniem Sądu jedynie przypuszczenia, a nie koronne dowody, są zbyt mało wartościowym dowodem by pociągnąć go do odpowiedzialności. Nie można przecież wykluczyć, że przedmiotowy towar został skradziony przez innego pracownika. Skoro B. K. na przestrzeni kilku miesięcy z łatwością dokonywał zaboru przesyłek, tak samo mógł dokonać tego ktoś inny. Ponadto podkreślić należy, że zeznania R. B. nie korespondują z żadnym innym dowodem. Każdy ze świadków wskazywał, że wie o bezprawnych zachowaniach oskarżonego, jednakże żaden nie nich nie widział, których konkretnie przedmiotów dotyczą.

Kwestią zasadniczo sporną było ustalenie, czy oskarżony dopuścił się kradzieży butów Jordan (zarzut 7 aktu oskarżenia). R. B. początkowo twierdził, że dokonał tego oskarżony, po czym zeznał, że właściwie przedmiotem kradzieży były nie buty, lecz pieniądze za nie. W świetle zeznań świadka M. H. (kupujący) oraz T. T. (pracownik firmy (...).J.) ustalono, że wprawdzie doszło do zamówienia takich butów, lecz nigdy te buty nie zostały przez kupującego odebrane. Skoro zatem M. H. odmówił ich przyjęcia, nie mógłby za nie zapłacić.

Co więcej zarówno zeznania M. H., jak i T. T. nie wyjaśniają dostatecznie, co stało się z przedmiotową paczką. Świadek T. T. wysnuł przypuszczenie, że ktoś ukraść te buty. I choć wersja ta jawi się jako bardziej prawdopodobna w porównaniu z przebiegiem zdarzenia przedstawionym przez R. B., stanowi ona jedynie polemikę z wyjaśnieniami oskarżonego, który do popełnienia tego czynu się nie przyznał.

Sąd postanowił odnieść się także do zdjęć z monitoringu, które dołączone do sprawy wskazywać miały na sprawstwo oskarżonego w zakresie zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów. Przy ustaleniu stanu faktycznego, Sąd oparł się na nich jedynie w wąskim zakresie. Fotografie te przedstawiają grupę pracowników wykonujących swoje obowiązki w sortowni, przy taśmie transportowej z paczkami. Zdjęcia te mogą co najwyżej zaświadczać o przebiegu pracy w firmie (...), w żadnym zaś razie nie stanowią dowodu sprawstwa oskarżonego, w zakresie zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z brzmieniem art. 278 § 1 k.k. przestępstwa kradzieży dopuszcza się ten kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą. Przez zabór rozumieć należy bezprawne wyjęcie rzeczy spod władztwa osoby dotychczas nią władającej (jak właściciel, posiadacz lub osoba, której przysługują inne prawa rzeczowe lub obligacyjne) i objęcie jej we własne władanie przez sprawcę. Wyjęcie rzeczy ruchomej spod władztwa nastąpić musi wbrew woli osoby nim dysponującej oraz bez żadnej ku temu podstawy. Art. 91 § 1 k.k. z kolei stanowi, że jeżeli sprawca popełnia w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności, dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw, sąd orzeka jedną karę określoną w przepisie stanowiącym podstawę jej wymiaru dla każdego z tych przestępstw, w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę.

Bez wątplenia B. K. dopuścił się siedmiu kradzieży w warunkach ciągu przestępstw. Jako pracownik firmy kurierskiej od lipca do września 2017 r. (28 lipca 2017r. – zarzut 2; 21 sierpnia 2017 r.- zarzut 5, 22 sierpnia 2017r.- zarzut 6; 4 września 2017 r. – zarzut 9; 5 września 2017 r. – zarzut 10; 5 września 2017 r. – zarzut 11; nie wcześniej niż 17 sierpnia i nie później niż 7 września 2017 r. – zarzut 12) zabierał paczki z zawartością towaru, rozporządzając nimi jak właściciel. Każdorazowo pokrzywdzonym niniejszymi przestępstwami był pracodawca oskarżonego- firma (...). Za taką samą sposobność z art. 91 § 1 k.k. Sąd uznał wykorzystywanie przez oskarżonego zaistniałej w sortowni pomyłki polegającej na nie odebraniu paczki z taśmy transportowej przez uprawnionego do tego pracownika (dokonanie zaboru w celu przywłaszczenia zawartości paczki). Tylko w jednym przypadku, w zakresie zarzutu z pkt 11 przebieg zdarzenia wyglądał nieco inaczej. B. K. doręczając przesyłki pobraniowe zamawiającym je klientom, nie zwracał pokrzywdzonym otrzymanych w ramach zamówienia pieniędzy (dokonanie zaboru w celu przywłaszczenia kwoty otrzymanej w zamian za doręczenie przesyłki). Jednakże Sąd uznał powyższe odrębności za dopuszczalne i nie wychodzące poza granice ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k. Oskarżony i tu bowiem działał w krótkich odstępach czasu, korzystając z uprawnień przysługujących mu w ramach wykonywanej pracy, zanim zapadł pierwszy wyrok, co do któregośkolwiek z przestępstw.

Tytułem wyjaśnienia podkreślić należy, że Sąd w odniesieniu do zarzutu 11 dokonał zmiany kwalifikacji prawnej czynu (z art. 284 § 1 k.k. na art. 278 § 1 k.k.). Niniejsza czynność stanowiła następstwo dokonanej analizy wyjaśnień oskarżonego. Mężczyzna już na samym początku przesłuchania stwierdził, że zabrany przez niego towar powinien zostać doręczony pod adres nie mieszczący się w granicach wydzielonego mu terenowo obszaru pracy. Skoro zatem B. K. pozbawiał możliwości doręczenia paczki uprawnionym do tego osobom, jego każdorazowe wejście w ich posiadanie stanowiło zachowanie bezprawne. W konsekwencji Sąd uznał, że w doniesieniu do zarzutu 11 zrealizowane zostały znamiona kradzieży, nie zaś jak ustalono pierwotnie przestępstwa przywłaszczenia.

Dokonując oceny kwalifikacji prawnej zarzutu 2 aktu oskarżenia, Sąd doprecyzował także, na czyją szkodę został popełniony czyn zabroniony. Okoliczność ta ma znaczenie z punktu widzenia znamion przestępstwa stypizowanego w art. 278 § 1 k.k. („cudza rzecz”). Jak się wydaje, brak precyzyjności niniejszego zarzutu stanowił jedynie błąd redakcyjny, możliwy do naprawienia w procesie przez Sąd bez wychodzenia poza granice aktu oskarżenia.

Wobec braku dostatecznych danych przemawiających za sprawstwem oskarżonego, Sąd na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. uniewinnił go, co do stawianych mu w pkt 1, 3, 4, 7 i 8 aktu oskarżenia zarzutów. Poza zeznaniami R. B. w sprawie nie istniały żadne inne dowody wskazujące na to, że oskarżony dopuścił się powyższych czynów. Co więcej, jak już wspomniano powyżej, zeznania te były jedynie przypuszczeniem, które w oparciu o inne źródła dowodowe, nie dawały podstaw do skazania B. K. w tym zakresie. Zgodnie z brzmieniem art. 5 § 2 k.p.k. niedające się usunąć wątpliwości rozstrzyga się na korzyść oskarżonego. W ocenie Sądu brak jednoznacznych dowodów na dokonanie przez oskarżonego niniejszych kradzieży stanowi właśnie taką niedającą się usunąć wątpliwość, którą w oparciu o jedną z naczelnych zasad procesu karnego, rozstrzygnięto na korzyść oskarżonego uniewinniając go. Ponadto niniejsze rozstrzygnięcie, wynika także z uznania wyjaśnień oskarżonego za wiarygodne. Zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i sądowym oskarżony B. K. konsekwentnie negował popełnienie czynów zarzucanych mu w pkt 1,3,4,7 oraz 8 aktu oskarżenia.

Przechodząc zaś do rozważań dotyczących wymiaru kary, Sąd kierował się dyrektywami wymienionymi w art. 53 k.k. zwracając szczególną uwagę na stopień winy oskarżonego oraz społecznej szkodliwości czynu. Kara, zgodnie z ukształtowaną od lat w orzecznictwie i doktrynie opinią, powinna przekonać nie tylko sprawcę, ale i ogół społeczeństwa, że popełnianie przestępstw nie jest opłacalne, a zamiast spodziewanych korzyści przynosi liczne dolegliwości. Ustalając jej wysokość Sądowi zależało także na tym aby kształtować w społeczeństwie szacunek dla norm prawnych i słusznym interesów innych osób. Niemniej jednak, w oparciu o art. 54 § 1 k.k. przy wymierzaniu kary skoncentrowano się przede wszystkim na wychowaniu oskarżanego, a nie karaniu go.

Przenosząc rozważania na grunt niniejszej sprawy, zważywszy na treść art. 115 § 2 k.k. należy stwierdzić, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona szeregu przestępstw przeciwko mieniu. Choć wyrządzona przez niego szkoda została już w znacznej mierze naprawiona (oskarżony zwrócił pokrzywdzonym ukradzione przedmioty) to do tej pory nie udało się odzyskać utraconego telefonu komórkowego marki C. (...) oraz zabranych pieniędzy za przesyłki pobraniowe. Łącznie wysokość szkody stanowi obecnie wartość 1075,84 zł. Kwota ta mogłaby być jednak znacznie większa, gdyby sprawca przestępstwa nie został wykryty bądź też jego identyfikacja nastąpiła znacznie później niż to miało miejsce w przedmiotowej sprawie. Oskarżony, dokonując zaboru w celu przywłaszczenia, każdorazowo wykorzystywał zajmowane przez siebie stanowisko. Jako pracownik, do którego zadań należało doręczanie przesyłek klientom, powinien był dbać, aby przekazana mu paczka bezpiecznie trafiła do jej adresata. Oskarżony nie tylko o to nie zadbał, ale także bezprawnie obejmował niniejszy towar we władanie charakterystyczne dla praw przysługującym właścicielom. Każdorazowo działał w zamiarze bezpośrednim, kierując się chęcią szybkiego wzbogacenia.

Oskarżony jako osoba dorosła doskonale zdawał sobie sprawę z bezprawności podejmowanych działań. Będąc zatrudniony w firmie kurierskiej, wiedział o niej dużo więcej niż osoby spoza branży. Poznał sposób segregowania przesyłek oraz wyznaczania ludzi odpowiedzialnych za ich doręczenie. Ponadto miał wiedzę o zawartości poszczególnych paczek oraz ich wartości. B. K. nie podał jakiegokolwiek wyjaśnienia, które mogłoby uwolnić go od odpowiedzialności. Zdaniem Sądu, oskarżonemu można przypisać winę w popełnieniu omawianych czynów. Mężczyzna ze względu na wiek był i jest podmiotem zdolnym do ponoszenia odpowiedzialności. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie dostarcza podstaw do przyjęcia, iż w chwili czynu oskarżony był niepoczytalny lub znajdował się w anormalnej sytuacji motywacyjnej. Miał więc obiektywną możliwość zachowania się w sposób zgodny z obowiązującym porządkiem prawnym, czego jednak nie uczynił i z tego tytułu zasadnie można mu postawić zarzut.

B. K. nie był dotychczas karany. Sytuacja finansowa, w jakiej się znalazł, stanowiła przyczynę podejmowanych przez niego działań. Za okoliczność łagodzącą Sąd uznał także dobrowolne usunięcie przez oskarżonego części powstałej szkody, przyznanie się do winy oraz współpracę z organami ścigania. Niemniej jednak nie uszło uwadze Sądu i to, że B. K. popełnił siedem przestępstw, wykorzystując do tego zajmowane przez siebie stanowisko.

Biorąc pod uwagę wymienione wyżej okoliczności, uznano, że najbardziej adekwatną do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, powinna być kara 8 miesięcy ograniczenia wolności, polegająca na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym. Oskarżony, będąc osobą młodą i zdrową fizycznie, jest w pełni zdolny do jej wykonania. Czas trwania kary oraz jej rodzaj powinien uzmysłowić oskarżonemu, że celem pracy nie jest tylko zdobywanie pieniędzy, ale także działanie na rzecz innych osób, poprzez rzetelne wykonywanie własnych obowiązków zawodowych.

Jednocześnie, mając na uwadze powstałą na skutek przestępstwa szkodę, Sąd zobowiązał oskarżonego do jej naprawienia, poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) K. kwoty 1057,87 zł. Niniejsza wartość stanowi sumę wartości skradzionego przez oskarżonego telefonu komórkowego (zarzut 2 aktu oskarżenia) oraz pieniędzy pochodzących z doręczonych przesyłek pobraniowych (zarzut 11 aktu oskarżenia).

W ocenie Sądu zastosowane sankcje karne są adekwatne do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu, a także spełniają swoje cele w zakresie prewencji ogólnej i indywidualnej.

Na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności Sąd zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie tj, od dnia 21 września 2017 r., od godz. 10:00 do dnia 21 września 2017 r. do godz. 17:30.

Na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zarządzono zwrócić oskarżonemu telefon komórkowy N., opisany szczegółowo w wykazie dowodów rzeczowych i śladów kryminalistycznych nr I/885/17/P, pod pozycją 2, na karcie 134 akt sprawy.

Ponadto Sąd w oparciu o treść art. 627 k.p.k. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w wysokości 250 zł. Na powyższą sumę składają się poczynione w sprawie wydatki w wysokości 70 zł (w tym 50 zł z postępowania przygotowawczego oraz 20 zł z postępowania sądowego) oraz 180 zł opłaty (art. 1, art. 2 ust. 2 pkt 3 w zw. z art. 2 ust. 2. ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych).

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak na wstępie.

.....

(...)/

(...)

1. (...);

2. (...),

3. (...)

G., dnia 14 grudnia 2018 r.

(...)